

Werke, Berlin vagy a Salzburger Kunstverein. 2013-ban jelölték a Victor Pinchuk Foundation által alapított The Future Generation Art Price-ra és elnyerte a Varsói Modern Művészeti Múzeum és a Lengyel Filmintézet által alapított Polish Film Award-ot.

A Trafó szeretne külön köszönetet mondani a kiállítás létrehozása kapcsán nyújtott segítségükért Páldi Líviának, aki a Baltic Art Center Visby igazgatójaként Polska *Eljövendő Napok* c. filmjének egyik produkciós partnere volt, és Sebastian Cichocki, kurátornak, aki az *Eljövendő Napok* c. film szövegkönyvét is jegyzi.

Kunstverein. In 2013 Polska was nominated for The Future Generation Art Price and won the Polish Film Award founded by the Modern Art Museum, Warsaw and the Polish Film Institute.

We would like to address our special thanks to Livia Páldi, director of Baltic Art Center, Visby, who was one of the production partners of *Future Days*, and to Sebastian Cichocki, curator, who was the co-writer of *Future Days* for their support in creating the exhibition in Trafó.

2015/04/11–05/10
Agnieszka Polska
Eljövendő napok
Future Days

Megnyitó / Opening: 2015/04/10 (PÉN/FRI) 19H

A lengyel kortárs képzőművészet legújabb üstököse Agnieszka Polska (1985) mutatkozik be a Trafó közönségének első magyarországi kiállításán. Polska egy olyan új lengyel művésznemzedék kulcsfigurája, ami azzal kísérletezik, hogy elmossa a fikció és a dokumentarizmus esztétikai határait. Polska neokonceptuális videóinak és filmjeinek egyik kutatási fókuszja a '60-as '70-es évek magánmitológiáira irányul. Trafós kiállításának gerincét alkotó különleges hangulatú *Eljövendő napok* c. művének főszereplői is lényegében desztillált művész-archetipusok, akik a túlvilágon bolyonganak.

Polska hipnotikus vizuális erővel bíró filmje olyan művészekről szól, akik egyszer csak eltűntek a művészettörténetből, Lee Lozano például 1971-es *Elhatározom, hogy bojkottálom a nőket* című konceptuális művével önként vonult vissza a művészeti életből, Bas Jan Ader – aki mára már a konceptuális művészet egyik legendája – rejtélyesen eltűnt a tengeren. Polska földöntúli víziójában egy olyan háló képez, amely lehetővé teszi azt, hogy többek között ők is találkozhassanak a film fantazmagórikus díszletei között más művészekkel, akikkel nem is feltétlenül egy időben és egy helyen éltek.

Az *Eljövendő Napok* egy olyan sűrű szövetű metafizikus sci-fi, amely számos keresztreferenciát tartalmaz más művészek műveiről, vagy akár egész eltűnt életművekről. A finoman melankolikus videó mű azon elemi emberi vágyat

The new emerging star of contemporary Polish art; Agnieszka Polska (1985) introduces her work for the audience of Trafó in her first solo exhibition in Hungary. Polska is a key figure of a new generation of Polish artists who experiment with transgressing the aesthetical boundaries of documentarism and fiction. The neo-conceptual videos and feature films of Polska focus on the research of private mythologies of the art of the 1960s and 1970s. The main figures of Polska's *Future Days* can be interpreted as archetypes of artists, who roam in the afterlife, which is set in the scenery of Gotland.

Polska's film which possesses hypnotic visual power is about artists who all of a sudden have disappeared from art history, for instance Lee Lozano withdrew from the art world with her conceptual piece *Decide to Boycott Women*, Bas Jan Ader, already a legend of conceptual art, mysteriously was lost at sea. Polska in her extraterrestrial vision creates a net, which makes possible that artists meet and reunite with their colleagues from other eras and places in the phantasmagorical set.

Future Days is a metaphysical sci-fi, which contains cross references about the works of other artists and disappeared oeuvres. The sensitively melancholic work thrives to define human desire for sublime and knowledge. Polska's video contains also technological and film-technical allusions, already the choice of the location is symbolic on

igyekezik megfogalmazni, ami a fenséges és a tudás után áhítozik. Polska videójában technikatörténeti áthallások is találhatóak, és már a film forgatóhelyszínének kiválasztása is szimbolikus erővel bír, hiszen Gotlandon játszódik Tarkovszkij *Áldozathozatal* c. filmje, és ezen a szigetcsoporthoz élt haláláig Ingmar Bergman is, akinek szintén több filmjét ihlette meg a balti-tengeri sziget.

Persze Polska videója valahol Közép-Kelet Európa művészettörténetének egy hallucinatórikus víziója is. Polska történelem és archívum fogalmának a különlegessége, hogy azokat élő és folyton változó szubjektumoknak tekinti. Elismerve ezzel azt, hogy a legtöbb esetben hibásan dokumentálunk, a történelemre rosszul emlékszünk, és folyamatosan félreértjük azt főként, ha politikai változások következtében újraértelmezzük az egészet.

Agnieszka Polska: *Eljövendő napok* / *Future Days*, 2013 (állóképek a videóból / video-stills)

Agnieszka Polska a kiállításon szintén megtekinthető *A szín érzékenyítése* c. videója is hasonló, a fikció és a dokumentum viszonyát firtató mű, ami látszólag egy művészettörténeti dokumentum Włodzimierz Borowskiról (1930 – 2008), akinek az alakja az *Eljövendő Napok*-

it's own, as Tarkovsky's *The Sacrifice* was filmed on Gotland, Ingmar Bergman lived there as well until his death and the Baltic Sea island inspired also some of his films.

Polska's video is also a bit of a hallucinatory vision of Central-Eastern European art history. She sees an archive as a living organism that is "alive and subject to incessant change." This means that history itself is constantly misremembered. It is imperfectly recorded, even reinterpreted after political changes.

The quasi-documentary short video entitled *Sensitization to Colour* also featured in the exhibition is dedicated to Włodzimierz Borowski (1930 – 2008), one of the key – if somewhat forgotten – creators of Polish avant-garde.

Agnieszka Polska has reconstructed the interior of Od Nowa gallery in Poznań, where in 1969 an exhibition was organized entitled VIII Pokaz synkretyczny, with Borowski's performance *Sensitization to Colour*, in which the artist drilled holes in the place of eyes in photographs of

ban is feltűnik. Polska művében rekonstruálja a lengyel avantgárd egyik méltatlanul elfeledett alkotójának 1969-es poznańi kiállítását. Ezen a kiállításon adta elő Borowski *A szín érzékenyítése* című performanszát, mely során a művész a saját magáról készült portréin fúrta ki szemek helyét. Egy beavatott körön kívül persze mások nehezen igazolhatják Polska rekonstrukciójának hitelességét.

A kiállítás kezdő műve, Polska egy kisméretű kollázs pedig kontextus-függően akár egy sarkkörüli expedíció dokumentációja is lehetne, vagy akár egy land art mű keletkezésének kulisszái mögé bepillantást engedő archív felvétel. A mű feszültsége pont a bizonytalanságában rejlik.

himself. The faithfulness with which Polska reconstructed the space and the works there displayed is difficult to verify by those from outside of the circle of initiates.

The starting point of the exhibition, Polska's small collage, depending on the context could be a documentation of a polar expedition, or even an archive image which provides a blink behind the curtains of making of a land art pieces. The tension of the work is in this discrepancy. The piece of Polska starts to work when meaning is unable to find balance in the viewer, actual art is being created exactly at this point.

Agnieszka Polska olyan nemzetközi szerepléseken van túl, mint az Isztambuli és Sydney-i Biennálék, önálló kiállítása volt már a varsói Ujazdowski Kastélyban, a bécsi Belvedereben, a kijevi Pinchuk Art Centerben és az őt képviselő Zak I Branicka Galériában, Berlinben. Továbbá olyan rangos helyeken vett részt csoportos kiállításokon, mint a párizsi Palais de Tokyo, a Museum of Contemporary Art (MOCAK), Krakó, a Kunst-

Agnieszka Polska till now has participated in such international exhibitions like the Istanbul Biennial and Sydney Biennial. She had solo exhibitions in the Ujazdowski Castle, Warsaw; Belvedere, Vienna; Pinchuk Art Center, Kiev or in the Zak I Branicka Gallery, Berlin, which represents her. She had participated in exhibitions in Palais de Tokyo, Paris; Museum of Contemporary Art (MOCAK), Krakow; KunstWerke, Berlin or the Salzburger